

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.145/2025/4.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Ügyvédi Iroda1 (cím11; ügyintéző: dr. Sárga Emil ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (cím1) **felperesnek**, az Ügyvédi Iroda2 (cím13; ügyintéző: dr. Olasz Balázs ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím3) **alperessel** szemben munkaviszony iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 20.M.70.925/2024/29. számú ítélete ellen a felperes 29. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében részben megváltoztatja és az alperest megillető perköltséget 2.952.000 (kétfmllió-kilencszázötvenkétezer) forint és 797.040 (hétszázkilencvenhétezer-negyven) forint Áfa összegre szállítja le.

A perben felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2024. február 1. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel, hírszerkesztő munkakörben. Az alperes 2024. szeptember 26. napján kelt felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette.

Kereset

[2] A felperes a keresetében elsődlegesen a munkaviszonya helyreállítását kérte joggal való visszaélésre hivatkozással, ennek hiányában a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82.§ (4) bekezdése alapján 30 nap felmondási időre járó távolléti díj, azaz bruttó 600.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest perköltségei viselése mellett.

Ellenkérelem

[3] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségekben való marasztalását kérte. Az alperes a 2025. december 3-án benyújtott ellenkérelméhez csatolta a megbízási szerződését, mely szerint a megbízási díja 150.000 forint alapdíj és 40.000 + Áfa/munkaóra. Az alperes ezen beadványhoz 14,9 munkaórát számolt el. Az alperes a 2025. február 7-én érkezett beadványában 23,7 óra munkaórát számolt el, a 2025. július 17-én érkezett beadványában pedig 53,7 óra munkaórát érvényesített.

Az elsőfokú bíróság határozata

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 3.692.000 forint és 996.840 forint Áfa perköltséget.

[5] Az elsőfokú bíróság az alperes perköltség igényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. Rögzítette, hogy az alperes jogi képviselője megbízási szerződést csatolt és költségjegyzék-nyomtatványon számította fel a peres eljárással összefüggésben felmerült költségeit, továbbá kérte megtéríteni a nemperes eljárás során felmerült költségeit, amelyet a bíróság alaposnak ítélt és nem látott módot a költségek mérséklésére. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria II.Pf.20.887/2023/6. számú ítéletében kifejtettekre, mely szerint az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjaknak az egybevetése. Hangsúlyozta, hogy a bíróságnak a perköltség mérséklése körében végzett aránytalanság vizsgálata az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére nem terjedhet ki. Az ügyvéd tevékenysége a peres képviselet ellátása körében a konkrét eljárásjogi cselekményeken kívül, magában foglalja a per hatékony és időszerű befejezése, a perkoncentráció elve és az eljárás támogatási kötelezettség megfelelés érdekében végzett, a bírósági eljárással szorosan összefüggő tevékenységet is. Az óradíjon alapuló elszámolás szerinti munkadíj arányosságának vizsgálata tehát nem szűkíthető le a bíróságon töltött időtartamra, vagy nem jelentheti azt, hogy a

bíróság véleménye szerint egy perirat elkészítése mennyi időt vesz igénybe, az tartalmazza a felkészülést, az ügyféllel folytatott általában többszöri egyeztetést és kommunikációt is.

[6] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes perköltségként az ügyvédi megbízási szerződésben rögzített óradíj alapján kimutatott költséget számított fel, a bíróság a perköltség meghatározásánál a megbízási szerződést vette alapul és az alperes pernyertessége alapján rendelkezett a felszámított költségről. Az elsőfokú bíróság nem látott lehetőséget a megbízási szerződésben rögzített ügyvédi munkadíj mértékének a mérséklésére, figyelemmel arra, hogy a peres iratok alapján megállapítható volt, hogy az alperesi jogi képviselő a megbízási szerződésben vállalt feladatot ellátta, peres iratokat szerkesztett, a tárgyalásokon megjelent, az általa megjelölt munkadíj semmiképpen nem tekinthető a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétesnek és kirívóan eltúlzottnak.

Fellebbezés

[7] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kizárólag a perköltséget megállapító rendelkezés ellen. Kérte, hogy a másodfokú bíróság mérsékelje elsődlegesen 468.000 forintra, másodlagosan 1.000.000 forintra az elsőfokú perköltséget.

[8] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes a perköltségét csak a jogszabályban meghatározott költségjegyzés útján számíthatja fel. Amennyiben ezt az utat választja, akkor annak meg kell felelni a felszámítási nyilatkozatnak. Az alperes által csatolt költségjegyzék- nyomtatvány perköltség felszámítására értelemszerűen került kitöltésre, azonban a 3.sorban a felszámítani kívánt költségre vonatkozó adatok nincsenek teljeskörűen kitöltve, abból teljes mértékben hiányzik a felszámítani kívánt költség összege. Nemcsak a megbízási szerződés szerinti alapidíj, de ugyanígy az óradíj nagysága és annak összege is hiányzik. Az alperes a további beadványokban sem tüntette fel konkrétan az óraelszámolást. Álláspontja szerint az IM rendelet alapján a fél összeget számíthat fel, nem pedig időtartamot. Hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81.§ (2) bekezdésére, mely szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét. E körben a Kúria Gfv.30.178/2024/6., a Kúria Pfv.V.24.892/2021/2. és a BH2022.2.46. számú döntéseire hivatkozott. Előadta, hogy figyelemmel arra, hogy az alperes egyetlen egy nyilatkozatában sem határozott meg konkrét perköltséget a felszámítás során, csupán azon okiratokat csatolta, amelyek alapján az általa meghatározni elmulasztott összeget a bíróság és az ellenfél ellenőrizhette volna. Ez önmagában azt jelenti, hogy az alperes elmulasztotta a perköltség felszámítását, annak hiányában pedig perköltség nem állapítható meg.

[9] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ellenkérelem keretein túlterjeszkedve határozta meg az alperes perköltségét, így jogellenesen kötelezte a felperest annak megfizetésére. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget, mivel nem ismertette, hogy hogyan kalkulálta ki a perköltség összegét, ezáltal sértve a Pp. 346. § (4) – (5) bekezdését. Tekintettel arra, hogy az alperes nem jelölte meg a perköltségigénye összegét, a felperes nem is nyilatkozhatott erre nézve és így nem is tudott élni a védekezés jogával. (Kúria Pfv.V.24.892/2021/2.). A felperes nem nyilatkozhatott a perköltség összegére

nézve, mivel arról csak az ítélet kihirdetésekor értesült és így ekkor már nem tudott élni a védekezés jogával.

[10] Előadta, hogy az alperes sehol nem kérte megtéríteni a nemperes eljárás során felmerült költségeit, ennek ellenére az ítélet ezt a tételt tartalmazza.

[11] Álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság mindenféle kritika nélkül elfogadta tevékenységkimutatást, amely az ellen hathat, hogy a fél a jogos vagy jogosnak vélt igényét a bíróság előtt érvényesítse.

[12] Az órakimutatások kapcsán az alábbi tartalmi észrevételeket tette.

[13] Észrevételezte, hogy az ügyviteli időt az alperes ügyvédi munkaóráként vette számításba, amelyet az általa csatolt órakimutatás 10,2 órában határozott meg. E körben konkrétan megjelölte a vitatott tételeket, melyeket az alperes a költségjegyzéken szerepeltetett. Előadta, hogy az alperes összesen 8 mellékletet csatolt az eljárás folyamán, melyek terjedelme egyáltalán nem áll arányban az ezekkel kapcsolatos munkaórákkal. Az eakta.birosag.hu-n betekintési kísérlettel kapcsolatosan jelzett 1,7 óra semmilyen módon nem kapcsolódik a jelen perhez. A felperes ezen tételeket olyannak értékelte, mintha az alperes a postástól történő küldemény átvételét, a boríték címezését és postai feladását számolná el ügyvédi szolgáltatásként.

[14] Hivatkozott arra, hogy az összefoglaló iratok elkészítésére megjelölt 14,3 munkaóra rendkívül eltúlzott és aránytalan. A felperes legfeljebb 6 munkaórát tartott elismerhetőnek, míg a további fennmaradó tételek alapján 76,1 órából legfeljebb 19 órát tart olyannak, amely nem minősül kirívóan aránytalannak.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[15] A felperes fellebbezése részben alapos.

[16] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése nem volt megfelelő a perköltség meghatározása során, ezért az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[17] A Pp. 80. §-a szerint a perköltség – a perben, vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.

[18] A Pp. 512. § (2) bekezdése értelmében, ha a per tárgya pénzkövetelés, a pénzkövetelés összegét a bérkülönbözet követelése esetén legfeljebb annak egyévi összegét kell a keresettel érintett érvényesített követelés vagy más jog értékeként figyelembe venni.

[19] A felperes bruttó 600.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest perköltség viselése mellett, vagyis ezt az összeget kell a pertárgy értékének tekinteni. Az alperes a perköltség igényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. Az IM 2.§ (1) bekezdése értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségterítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[20] A felperes fellebbezése megalapozott volt annak vonatkozásában, hogy az elsőfokú bíróság rögzítette, miszerint az alperes kérte a nemperes eljárás során felmerült költségeit, azonban az alperes ilyen igényt nem terjesztett elő.

[21] A Pp. 82. § (3) bekezdése szerint a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg a bíróság. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[22] A felperes fellebbezése megalapozatlan volt annak vonatkozásában, hogy az alperes nem terjesztette elő a költségigényét. Az alperes a 2024. december 5-én előterjesztett ellenkérelméhez csatolta az ügyvédi megbízási szerződését, mely szerint a megbízási díj 150.000 forint alapdíj és 40.000 forint + Áfa/munkaóra összeg. Csatolta a költségelszámolást is, mely az időpontig 14,9 óra volt. Az elsőfokú bíróság megküldte az ellenkérelmet a felperesnek, aki arra észrevételt nem tett. Ezt követően az alperes a 2025. február 7-i beadványában terjesztette elő a tételes óraelszámolását, amelyet plusz 23,7 órában határozott meg. Az elsőfokú bíróság elküldte ezen beadványát is a felperesnek, aki nem tett rá észrevételt. Az alperes a 2025. június 17-én érkezett beadványához csatolta az óraelszámolását, amelyben plusz 53,7 órát határozott meg, melyet szintén megküldött az elsőfokú bíróság a felperesnek, aki nem tett rá észrevételt. Az elsőfokú bíróság 2025. június 18. napján figyelmeztette a feleket a tárgyalás berekesztésére, amikor is úgy nyilatkozott a felperes, hogy egyebet előadni nem kíván, eddigi nyilatkozatát változatlanul fenntartja. Azaz a felperes annak ellenére, hogy tudomása volt az alperes által előterjesztett megbízási díjról és a felszámolt órákról, azokra nem tett észrevételt. Ennek következtében nem hivatkozhat arra, hogy nem tudott arról, hogy az alperes milyen tételes költségelszámolást terjesztett elő a perben, és a körben a bíróságnak sincs anyagi pervezetési kötelezettsége. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy mivel az alperes meghatározta az óradíjat és azt követően rendszeresen előadta az óraszámot, nem volt szükséges konkrétan felszorozni az adott perköltséget, így megalapozatlan a felperesnek a felszámítás hiányára való hivatkozása is.

[23] A felperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mely a fenti indokolás szerint megalapozatlan.

[24] Az elsőfokú bíróság valóban nem kalkulálta ki a perköltség összegét, azonban az óraszám alapján helyesen határozta meg, figyelemmel arra, hogy az alperes által benyújtott költségelszámolások kapcsán 92,3 óra merült fel, amelyet megszorozva a 40.000 forintos

megbízási óradíjjal, annak összege 3.692.000 forint, mely összegről rendelkezett az elsőfokú ítélet. A fentiek alapján a felperes alaki kifogása a perköltség előterjesztésével megalapozatlan.

[25] A felperes tartalmi észrevételeket tett az órakimutatások kapcsán, amely részben megalapozott.

[26] Az alperes csatolta a tételes munkaidő kimutatást, amelyeknek egy része a tárgyalásokon való jelenléttel és a képviselettel volt kapcsolatos, másik része pedig a beadványok elkészítésével. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás 2024. október 24-én kezdődött, az eljárás során az alperesi képviselő 6 tárgyaláson (2025. január 15., 2025. február 26, 2025. március 19., 2025. május 5., 2025. május 19., 2025. június 18.) vett részt. A tárgyalásokra és a felkészülésre felszámított munkaóra ezzel teljes mértékben arányos. A felperes nem is kifogásolta a tárgyalásokkal kapcsolatos elszámolt óra időtartamát.

[27] A felperes elsődlegesen az ügyviteli feladatokkal kapcsolatos tevékenységekkel, így a kiegészítő, előkészítő munkafolyamatot lezáró tevékenységek kapcsán előterjesztett 10,2 órát kifogásolta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes ezen fellebbezési kérelme megalapozott volt, figyelemmel arra, hogy az ügyviteli feladatok egyértelműen az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódnak, így a meghatalmazás, költségjegyzék előkészítése, nyomtatvány előkészítése, idézés elektronikus átvétele, alperesi beadvány véglegesítése, nyomtatvány és e-akta előkészítése, telefonos egyeztetés a bíróval, irat elektronikus átvétele kapcsán nem számítható fel külön ügyvédi megbízási díj. Ezek olyan technikai tevékenységek, amelyek hozzátartoznak az ügyvéd által ténylegesen elvégzett tevékenységhez, ezért külön ügyvédi óradíjat felszámítani nem lehet, ezért a másodfokú bíróság 10,2 órával csökkentette az alperes által felszámított órák számát.

[28] A felperes fellebbezése megalapozott volt az összefoglaló iratok elkészítésével kapcsolatban tett kifogásával is. Az alperes az összefoglaló iratok előkészítésével kapcsolatban 14,3 órát terjesztett elő, amely nyilvánvalóan eltúlzott. A másodfokú bíróság a felperes által megjelölt, összesen 6 órában tartotta elismerhetőnek az összefoglaló irat előkészítésére előterjesztett óraszámot. Ennek következtében a 92,3 órából a másodfokú bíróság 73,8 órát tarthatott elfogadhatónak. Így a $73,8 \times 40.000 = 2.952.000$ forint, amelynek Áfa kötelezettsége 797.040 forint.

[29] A felperes fellebbezése megalapozatlan volt annak vonatkozásában, hogy a másodfokú bíróság 468.000 forint perköltségre kötelezze a felperest. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes ezen számítását nem is kalkulálta ki, figyelemmel arra, hogy a fellebbezésének 4.4. pontjában összesen 25 órát tartott arányosnak az alperes által elvégzett munkával, így a 25×40.000 forint = 1.000.000 forint, azaz nem indokolta meg, hogy miért 468.000 forint perköltséget tart arányosnak. A másodfokú bíróság a fentiek alapján mérsékelte az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét.

[30] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy egyebekben az elsőfokú bíróságnak az irányadó bírói gyakorlatra vonatkozó indokolása helytálló volt, így egyebekben a helyes indokai alapján hagyta helyben az elsőfokú ítéletet.

Záró rész

[31] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a Pp.81.§-a alapján mellőzte a másodfokú perköltség tárgyában való határozathozatalt.

[32] A felperes a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII.22.) IRM rendelet 1. §-a alapján munkavállalói költségkedvezményben részesül, ezért a felperest terhelő fellebbezési illetéket az állam viseli a Pp. 102. §-a alapján.

[33] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. §-a zárja ki.

[34] A másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. szeptember 30.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulicity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró